

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

A1. Επιτέλους το κοράκι έμαθε τον χαιρετισμό και ο παπουτσής θέλοντας να κερδίσει χρήματα, το έφερε στον Καίσαρα. Όταν άκουσε τον χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε (ή: τότε ήρθαν στο νου του κορακιού) τα λόγια του αφεντικού του: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)». Ακούγοντας τα λόγια αυτά, ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί για τόσο (μεγάλο ποσό), για όσο δεν είχε αγοράσει κανένα (πουλί) μέχρι τότε.

Γιατί όπως οι νόμοι βάζουν τη γενική ευημερία πάνω από την ατομική, έτσι ο καλός και σοφός και υπάκουος στους νόμους άνθρωπος φροντίζει περισσότερο για την ευημερία όλων παρά (για την ευημερία) ενός οποιουδήποτε ατόμου ή τη δική του. Και δεν πρέπει να επικρίνεται περισσότερο ο προδότης της πατρίδας απ' ό,τι ο προδότης του κοινού συμφέροντος ή ο λιποτάκτης από τη γενική ευημερία για χάρη της ατομικής του ωφέλειας και ευημερίας. Από αυτό συμβαίνει, ώστε να πρέπει να επαινούμε αυτόν που πέφτει για την πατρίδα, επειδή αρμόζει να είναι πιο αγαπητή σε μας η πατρίδα παρά εμείς οι ίδιοι.

B1. Sutorum, eas, satius, talis, mente, verba, suo, nullius, omnibus, melior, utilitas, patria, communi salute, nos.

B2. Didiceras, affer, dicerem, audiuntor, ventum(αιτιατική)-ventu(αφαιρετική), perdat, riserint, anteposuissetis, consulens, fiunt, fieri, cecidero, decuit, este.

Γ1.α. cupidus : επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου στο attulit.

Αναφέρεται στο sutor .

pecuniae: γενική ως συμπλήρωμα στο επίθετο cupidus, (γενική αντικειμενική).

eum: άμεσο αντικείμενο στο attulit

audita: επιρρηματική χρονική μετοχή, ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη, δηλώνει το προτερόχρονο.

salutatione: υποκείμενο της μετοχής audita.
avem: αντικείμενο στο emit
quanti: γενική της αφηρημένης αξίας στο emerat
sapiens : ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη vir.
utilitati: δοτική προσωπική χαριστική από το consulit.
plus: επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού στο consulit.
nobis: δοτική ως συμπλήρωμα/δοτική αντικειμενική στο cariorum.
patriam: υποκείμενο του απαρεμφάτου esse (ετεροπροσωπία).

Γ1.β. cum Caesar salutationem audivisset.

Γ2.α. ut laudandus is sit: δευτερεύουσα ουσιαστική συμπερασματική πρόταση ως υποκείμενο του απροσώπου ρήματος fit της κύριας πρότασης «ex quo fit». Εκφράζει το γεγονός ή συμβάν, εισάγεται με τον συμπερασματικό σύνδεσμο ut, επειδή είναι καταφατική και εκφέρεται με υποτακτική, διότι το συμπέρασμα στη λατινική γλώσσα είναι μια υποκειμενική κατάσταση. Συγκεκριμένα με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (laudandus sit: υποτακτική ενεστώτα), διότι εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (fit = ενεστώτας) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Έχουμε ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση). Έχουμε μάλιστα εδώ προσωπική σύνταξη του γερουνδιακού, διότι αυτό προέρχεται από ρήμα ενεργητικό μεταβατικό που συντάσσεται με αιτιατική.
qui pro re publica cadat: δευτερεύουσα αναφορική (επιθετική) προσδιοριστική πρόταση στο is της προηγούμενης ουσιαστικής συμπερασματικής πρότασης. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui και εκφέρεται με υποτακτική, λόγω έλξης προς την υποτακτική της προηγούμενης πρότασης με ρήμα το laudandus sit. Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (cadat) και εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (fit, laudandus sit), επομένως δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Γ2. β. quam nosmet: β' όρος σύγκρισης (ο α' όρος είναι η λέξη patriam) που εκφέρεται με quam + ομοιόπτωτα με τον α' όρο (αιτιατική πτώση). Η συγκριτική λέξη είναι το cariorum.
ipsos: ομοιόπτωτος, κατηγορηματικός προσδιορισμός στο nosmet.
nobismet ipsis (αφαιρετική συγκριτική).

Γ2. γ. «Ceasar dixit domi satis salutationum talium se audire».